

Mluvící kůň

Folk Team

1. Bylo to jednou takhle zjara, nuda si lehla do peřin
a já pil asi pátej džin, přišel na kus řeči Tristan Tzara.
2. Chtěl vidět, jak si tady žiju a proč jsem v jednom kuse sám,
že džin do sebe jenom liju, sám se sebou si povídám.
R: Řek' jsem: víte, je to těžká věc, v ničem neznám pravou míru
,
neznaboh, co nemá víru, pták, co nechce polstrovanou klec.
R: Mí kámoši si staví vily a pročítají vkladní knížky,
mně jenom moje písně zbyly, v nich nabírám dech i výšky
*: Jsou chvíle, kdy ticho vřeští jak telefonní centrála,
hlava v ocelových kleštích praská ve švech bezmála,
já chtěl bych si s někým povídat třeba o tom, že kytky voní
nebo že už přišel listopad a jablek je míň nežli vloni.
3. Tristan pozorně mi naslouchá a usmívá se pro sebe,
potom zašeptal mi do ucha: já něco měl bych pro tebe.
4. Pak jen tiše třikrát zahvízdal a, než jsem stačil vydechnout
,
kaštanovej kůň přede mnou stál, řek', že chce mě vyslechnout
.
R: Od té chvíle už nejsem sám, mám mluvícího koně,
já nádherně s ním si povídám a jsem celej blázen do něj.
*: